

РЕШЕНИЕ

№ 19260

гр. София, 08.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Розали Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **8481** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалбата на Заместник кмета на Столична община, срещу Решение № 3166/03.07.2024 година, постановено по НАХД № 84/2024 година по описа на Районен съд - София.

Касаторът твърди, че решението е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че въззивният съд е изложил противоречиви мотиви, както и че неправилно е приел, че деянието не е доказано. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не изпраща представител. В писмено становище от 27.09.2024 година поддържа касационната жалба.

Ответникът не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението и да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалба на Т. Д. Я. от [населено място] срещу Наказателно постановление № СОА23-РД11-480/24.05.2023 година на Заместник кмета на Столична община, с което е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лева за административно нарушение по чл. 178д от Закона за движение по пътищата за това, че на 05.04.2023 година, в 10,20 часа в [населено място], [улица], в посока [улица] е паркирала моторно превозно средство м. „Мазда 3“ с регистрационен [рег.номер на МПС] на място, определено за паркиране на хора с трайни увреждания, без да притежава право за това.

С Решение № 3166/03.07.2024 година, постановено по НАХД № 84/2024 година съдът е отменил наказателното постановление. За да постанови този резултат въззивният съд е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган и при спазване на административнонаказателнопроцесуалните правила. Приел е, позовавайки се на доказателствата, събрани в хода на административнонаказателното и съдебното производство, че на 05.04.2023 година лек автомобил м. „Мазда 3“ с регистрационен [рег.номер на МПС] е паркиран в [населено място] на [улица] на паркомясто, обозначено със знак Д 21, без да има право на това. Приел е, че не е установено по безспорен начин авторството на извършеното нарушение. Анализирайки разпоредбата на чл. 188, ал. 1 от Закона за движението по пътищата съдът е извел извод, че наказващият орган не е изискал от наказаната декларация.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т.т. 1 и 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, приложим по преpraщане от чл. 63в от ЗАНН.

Настоящият съдебен състав намира, че въззивният съд правилно е установил относимите факти. Безспорно установено е, че на 05.04.2023 година, в 10,20 часа в [населено място], [улица], моторно превозно средство м. „Мазда 3“ с регистрационен [рег.номер на МПС] е паркирано на паркомясто, обозначено със знак Д 21 „Място за паркиране на пътни превозни средства, обслужващи хора с увреждания“, както и че жалбоподателката е собственик на паркираното превозно средство и не притежава качеството на „лице с увреждане“.

Съобразно разпоредбата на чл. 188, ал. 1 от Закона за движението по пътищата собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Разпоредбата създава фикцията, че отговорността е на собственика на автомобила, с който е извършено нарушението, когато същият не е посочил на кого е предоставил управлението му.

В конкретния случай собственичката на автомобила не е посочила лице, на което е предоставила автомобила за управление. Административнонаказващият орган няма задължение да изисква такава.

Съобразно разпоредбата на чл. 98, ал. 2, т. 2 от Закона за движението по пътищата е забранено паркирането на места, определени за хора с трайни увреждания. Съобразно разпоредбата на чл. 178д от Закона за движението по пътищата се наказва с глоба в размер 200 лева лице, което, без да има това право, паркира на място, определено за

превозно средство, обслужващо хора с трайни увреждания, или за превозно средство, приспособено и управлявано от хора с трайни увреждания. Наложено наказание е съобразено с определеното в абсолютен размер наказание в посочената разпоредба.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, арг. чл. 189, ал. 12, вр. чл. 167, ал. 2 от Закона за движението по пътищата, оправомощен със Заповед № СОА22-РД09-3069/13.12.2022 година. Наказателното постановление съдържа точно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено и обстоятелствата, при които е извършено.

Съдът намира, че случаят не е маловажен. Основният разграничителен критерий между обикновените проявни форми на административните нарушения и маловажните е интензитетът, с който засягат обществените отношения, регулирани със съответната нормативна уредба. В хода на административнонаказателното и съдебното производство жалбоподателката не е ангажирала доказателства, които да обосноват извод за маловажност на деянието. Визираната дейност се изразява в неправилно паркиране на лек автомобил на обществено място, на място, отредено за лица с увреждания, без да са били налице основания за това или обстоятелства, които да придадат извинителен характер на поведението на водача. Наличието или липсата на настъпили вреди също не може да обоснове извод за маловажност на нарушението – вредоносният му резултат настъпва с неговото реализиране, а именно - със заемането на съответното място на паркинга. Следва да се отчете, че незачитането на обществения ред следва да се отчете като отегчаващо отговорността обстоятелство.

Наложено на дееца наказание е определено съобразно предвиденото такова по вид и размер в санкционната норма, при липса на предоставена от закона възможност за индивидуализация на същото от страна на наказващия орган, предвид определянето му от законодателя в абсолютен размер.

В обобщение на гореизложеното настоящият съдебен състав счита, че обжалваното решение следва да се отмени, като постановено при неправилно приложение на материалния закон. Съдът намира, че не е налице твърдяното в касационната жалба допуснато съществено процесуално нарушение, поради противоречие на мотивите. Въззивният съд последователно е изложил фактите и правните си изводи, при липсата на неясноти или противоречия.

На Столична община следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 160 лева за двете инстанции, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 3166/03.07.2024 година, постановено по НАХД № 84/2024 година по описа на Районен съд – София, КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА : ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № СОА23-РД11-480/24.05.2024 година, с което на Т. Д. Я., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, ап. 60 е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева, на основание чл. 178д от Закона за движението по пътищата.

ОСЪЖДА Т. Д. Я., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, ап. 60 ДА ЗАПЛАТИ НА Столична община сумата от 160 (сто и шестдесет) лева,

представляваща юрисконсултско възнаграждение за две инстанции.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.